

іноземної мови в університетах, а також в суперечностях, що виникли в теорії і практиці вищої школи.

ОСНОВНІ НАПРЯМИ В УПРАВЛІННІ ОЗДОРОВЧО-ВИХОВНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ШКІЛ УКРАЇНИ

Демчишин Віктор Васильович

Національний університет "Львівська політехніка".
79013, вул. С. Бандери, 12, м. Львів, Україна

Присвячено основним напрямам в управлінні оздоровчо-виховною діяльністю у загальноосвітніх шкіл України. Зроблено акцент на типології підходів впливу на здійснення оздоровчого процесу у загально-освітніх закладах України. Також у тезах доповіді представлено основні пріоритетні напрями управління оздоровчо-виховною діяльністю у загальноосвітніх школах.

Управління школою завжди було й залишається складним процесом, що здійснюється відповідно до технологізації управлінської діяльності та реалізації особистісно-діяльнісного підходу в управлінні. Орієнтація на особистість забезпечується як удосконалювання традиційних підходів, так і розробок нових, метою яких є створення умов для саморозвитку особистості як педагога, так і учня.

Проблема збереження здоров'я населення все більш чітко усвідомлюється представниками системи освіти як професійно значуща. Це порозумівається, насамперед, тим, що саме поняття «здоров'я» стало трактуватись більш широко, ніж проста відсутність захворювання, у нього все частіше вкладається соціокультурний зміст: сучасні визначення здоров'я включають такі компоненти, як суб'єктивне благополуччя та відповідальна поведінка. Здоров'я дитини, її фізичний і психологічний розвиток, соціально-психологічна адаптація у значній мірі визначаються умовами її життя, насамперед умовами її життя у школі. На роки навчання дитини у школі припадає період інтенсивного розвитку організму.

1. Типи та підходи впливу на здійснення оздоровчого процесу у загально-освітніх закладах України.

В організації навчально-виховної й оздоровчої роботи учнів і персоналу найчастіше використовують рефлексивний підхід, як більш ефективний. При створенні умов, що інтенсифікують рефлексію, успішність рішення різноманітних задач учнями та педагогами значно зростає. Рефлексивний підхід указує на механізм реалізації управління. Практичне використання ставить проблему характеру взаємодії та типу впливу керівника та співробітників, учнів, батьків.

Традиційно у психолого-педагогічних дослідженнях висувають три типи впливу: імперативний, маніпулятивний і діалогічний.

Імперативний тип впливу характеризується як авторитарний, що потребує ухвалення оперативного рішення в умовах дефіциту часу.

Маніпулятивний тип впливу припускає вплив із метою досягнення своїх прихованих намірів.

Діалогічний тип впливу створює оптимальні передумови для позитивної мотивації, стимулює розкриття творчого потенціалу особистості.

В управлінській практиці частіше за все використовуються всі три типи впливу, але найбільш оптимальним є діалогічний вплив, він більше стимулює ефективність реальних і потенційних можливостей особистості. Для вибору типу впливу враховується соціальна й рольова структура свого колективу.

Соціальна структура включає такі показники: стать, вік, досвід роботи (навчання), освіта, родинний стан (у педагогів), мотивації, рівень прогресивності, рівень життя.

Рольова структура визначає склад і розподіл творчих, комунікаційних і поведінкових ролей між окремими співробітниками, є важливим інструментом у системі роботи з колективом, у виконанні намічених задач.

2. Основні пріоритетні напрями управління оздоровчо-виховною діяльністю у загальноосвітніх школах.

Отже пріоритетними напрямами є:

- фізичний розвиток учнів і зміцнення їхнього здоров'я, проблеми залежності здоров'я учнів від способу життя;
- взаємозв'язок здоров'я людини й екологічної обстановки, психологічний самозахист особистості;
- правильне та здорове харчування;
- особиста гігієна;
- профілактика шкідливих звичок;
- поведінка в екстремальних ситуаціях;
- культура здоров'я людини.

Основними напрямами педагогічної діяльності у формуванні здорового способу життя учнів визнано:

- формування цілісного ставлення до здоров'я всіх учасників педагогічного процесу;
- упровадження традицій, що пропагують і сприяють здоровому способу життя;
- формування валеологічної культури педагогів, учнів та їхніх батьків;
- відстеження параметрів усіх учасників педагогічного процесу (разом із психологом, медпрацівниками);
- профілактика й корекція соціально шкідливих звичок (тютюнокуріння, алкоголізму, токсикоманії, наркоманії);
- соціально-педагогічна підтримка дітей-інвалідів і дітей групи ризику.

Висновок

Основна складність у забезпеченні здоров'я дітей бачиться у проблемах координації зусиль фахівців різних профілів. Будучи вузькими фахівцями у своїх галузях, з одного боку, вони є учасниками цілісної й багатобічної діяльності на єдиний результат, з іншого - запорука успіху їхньої діяльності полягає в організації взаємодії фахівців різних профілів, а також у поглибленій цілеспрямованій роботі в кожному з напрямів. Кожний має потребу в більш глибокому зануренні у «свою» предметну галузь (різні профілі: педагогічний, медико-валеологічний, психологічний).

Література

1. Галузинський В.М. Педагогіка. [Текст] / В.М. Галузинський. - Київ: "Вища школа" - 1995 р.
2. Калечіц Т.Н. Позакласна і позашкільна робота з дітьми. [Текст] / Т.Н. Калечіц. - Москва: "Просвещение", - 1990 р.
3. Соє М. М., Я.В. Луцький. Виховна робота в дитячих оздоровчих закладах. [Текст] / М.М. Соє . - Івано-Франківськ. - 1995р.
4. Молодь і дозвілля.[Текст] - Київ, 1996 р.

ФОРМЫ ПОДГОТОВКИ СТУДЕНТОВ-МЕДИКОВ ПО СПЕЦИАЛЬНОСТИ ХИРУРГИЧЕСКОЙ СТОМАТОЛОГИИ И ЧЕЛЮСТНО-ЛИЦЕВОЙ ХИРУРГИИ

Дерябин Евгений Иосифович, Пантюхин Аркадий Иосифович, Варганова Ниэлина Викторовна, Терещенко Лариса Павловна, Мохначева Светлана Борисовна, Халюта Елена Евгеньевна, Пермякова Наталья Евгеньевна, Корляков Денис Викторович, Шумихина Лариса Александровна

ГОУ ВПО Ижевская государственная медицинская академия
426034 ул.Коммунаров, 281 г.Ижевск, Россия

Представлены формы подготовки студентов-медиков по специальности хирургической стоматологии и челюстно-лицевой хирургии. Проведение практических занятий, производственной практики и научно-исследовательской работы.

В плане подготовки врачей имеют значение теоретические знания студентов и освоение ими практических навыков по диагностике и лечению основных заболеваний.

Теоретические знания студенты получают на лекциях, семинарских занятиях, а также путем самостоятельной работы с литературой и написании рефератов на различные актуальные темы специальности.

Практические навыки приобретают на практических занятиях по приему больных в амбулаторных условиях, в стационаре при курации больных, работе в перевязочной, операционной, на ургентных дежурствах по оказанию экстренной помощи с различными заболеваниями и травмами. Закрепляют практические навыки студенты во время производственной практики в реальных условиях в лечебных учреждениях.

Лекции, как правило, сопровождаются мультимедийными демонстрациями, а также приводятся клинические примеры по теме лекции. Это повышает заинтересованность студентов в их мотивацию к изучению предмета. На семинарских занятиях теоретические знания закрепляются, проводятся деловые игры, решение ситуационных задач, анализ историй болезней и амбулаторных карт реальных больных. На практических занятиях студенты под руководством преподавателя ведут амбулаторный прием больных, ассистируют в операционной, участвуют в перевязках. Все это проводится после освоения ими практических навыков на фантомах при прохождении пропедевтического раздела специальности. На практических занятиях проводится оценка не только теоретических знаний, но и оценка их творческой активности. Все это выводится в их рейтинг. Во время экстренных дежурств принимают участие в приеме больных и оказании им помощи. Во время самостоятельной работы знакомятся с новинками по специальности путем чтения монографий и периодической